

תת"ע 11737/10-13 - בראנסי יוסף נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 11737-10-13 מדינת ישראל נ' בראנסי יוסף

מספר בקשה: 8

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	בראנסי יוסף ע"י ב"כ עו"ד ראפת (רפי) אסדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני 'הודעת הבהרה ובקשה נוספת לקביעת מועד דיון בבקשה המקורית לביטול פסה"ד', בקשה שנדחתה בהחלטתי מיום 29.11.19.

רקע:

עסקינן בבקשה מיום 31.10.19 לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 18.2.15.

בהחלטתי מיום 1.11.19 הוריתי לתגובת המשיבה.

בבקשה מיום 25.11.19 הגיש ב"כ המבקש 'בקשה דחופה להורות על מתן החלטה בהעדר תגובה'.

בהחלטתי מיום 29.11.19 הוריתי על דחיית הבקשה לביטול פסק דין אף ללא קבלת עמדת המדינה, על בסיס החומר הקיים.

ביום 6.12.19 הגיש המבקש 'הודעת הבהרה ובקשה נוספת לקביעת מועד דיון בבקשה המקורית לביטול פסה"ד', וזאת מן הטעם שנטען כי ב"כ המבקש "סבור, מניסיונו, ובשל הנסיבות המיוחדות שקשורות לתיק זה כי יצליח לשכנע את המשיבה להגיע להסכמות לגוף העניין וזאת לאור הכשלים הראייתיים המהותיים בתיק".

בהחלטתי מיום 10.12.19 הוריתי לתגובת המשיבה בתוך 7 ימים; ולבקשת ב"כ המבקש, ניתנה ארכה לתגובת המשיבה.

בתגובת המשיבה מיום 23.12.19 התנגדה המשיבה לבקשה מן הטעם שהמבקש לא מעלה בבקשתו הנוכחית כל טעם חדש שיצדיק שינוי ההחלטה, ואין עילה לעיון חוזר. בתגובה נוספת מטעם המשיבה מיום 25.12.19 חזרה המשיבה על התנגדותה לבקשה.

ביום 26.12.19 הוגשה 'הודעה מטעם ההגנה לאור תגובת המשיבה ובקשה לקבוע דיון בבקשה המקורית', וב"כ המבקש חזר וביקש להורות על קביעת דיון בבקשה מן הטעם שהמאשימה לא התייחסה לטענות באשר לחומר הראיות.

דיון

מדובר למעשה בבקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 29.11.19 בה דחיתי את בקשת המבקש לביטול

פסק דין ללא קבלת עמדת המדינה, על בסיס החומר הקיים.

"ככלל דרך המלך לתקיפת החלטות של בתי המשפט אינה בדמות הגשת "בקשה לעיון חוזר" כל עוד לא חל שינוי נסיבות המצדיק את העיון מחדש, שכן אין לפנות לבית המשפט שנתן את ההחלטה בבקשה חוזרת באותו עניין כאשר הטענות הינן "ערעוריות" באופיין. עם זאת, כאשר לא חל שינוי נסיבות רשאית הערכאה שנתנה את ההחלטה הראשונה לשנותה, אולם זאת רק במקרים נדירים כאשר מתברר לבית המשפט כי נתן החלטה מוטעית, בייחוד כאשר מדובר בתיקון שאין בו כדי לפגוע בזכויות הדיוניות והמהותיות של הצד שכנגד" (רע"א 1574/11 **שטראוס שיווק בע"מ נ' משה אורמן** (פורסם בנבו, 14.07.2011)).

נקבע, כי "מן המפורסמות, כי "פתיחתו מחדש" של הליך שיפוטי לאחר שבית המשפט קם מכיסאו, פוגעת בעקרון סופיות הדיון. עקרון סופיות הדיון מהווה אחד העקרונות היסודיים של שיטתנו המשפטית. הוא נועד להבטיח סופיות ההתדיינות המשפטית, שכן לפסק דין חלוט, שאין עליו עוד ערעור יש משמעות חינוכית והרתעתית. עקרון סופיות הדיון הוא עקרון שנועד להגן על אינטרסים ציבוריים, ולא רק על האינטרס של בעל הדין שזכה, בין היתר על אינטרס יעילות המערכת השיפוטית. ... לסופיות הדיון ישנם חריגים שיש להפעילם במשורה. ישנם חריגים יציר המחוקק (לדוגמא עריכת משפט חוזר- ראו מ"ח 3623/09 **רן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.11.2009) או תיקון פליטת קולמוס או השמטה מקרית בפסק דין לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984). חריג נוסף הוא שינוי נסיבות מהותי, בהחלטות מסוימות, כך מצאו בתי המשפט לעיון מחדש בהחלטותיהם, מקום שחל שינוי נסיבות מהותי המצדיק שינוי בהחלטת ביניים ... הכלל היסודי נשמר אפוא, והוא: משסיים בית המשפט את מלאכתו השיפוטית, והוא קם מכיסאו, אין הוא יכול לשוב ולהדרש לאותו עניין, או לקבל ראיות חדשות. כך לדוגמא במשפט מנהלי, בית המשפט (בג"צ או בית משפט לעניינים מהנליים) שקמו מכיסאם, לא ישנו את פסק הדין שניתן בעניין פלוני לגבי ביקורת על החלטת הרשות, במידה ונשמט מסמך ולא הוגש על-ידי אחד מבעלי הדין. הדבר יפגע בעבודת בתי המשפט, ביעילות המערכת השיפוטית ויביא לכך שהליכים לא יסתיימו ..." (עפ"א (מחוזי חי') 41748-04-19 **מוחמד עותמאן נ' הועדה המרחבית לתכנון ובניה-שפלת הגליל** (פורסם בנבו, 04.07.2019)).

עוד נפסק לעניין בקשה לביטול פסק דין, כי "הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק

דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793); וכי, "בבקשה כגון דא ביחוד זו הסומכת על הטענה למניעת עיוות דין, יש לשטוח את מלוא העובדות בהזדמנות הראשונה בפני ביהמ"ש, כן לצרף כל מסמך רלוונטי. הסתרת מידע ועובדות, עמימות בתיאור או התחכמות בניסוח עלולות להוביל לדחיית הבקשה. ... הרי לא יתכן כי ככל ובקשה שהוגשה תידחה, אזי תפנה המערערת או כל מבקש אחר, בבקשה חוזרת שבגדרה יחשפו עוד נתונים ועובדות שהיו בידיעתה או בשליטתה מקודם, וכך הלאה עד אין סוף. מתן הכשר להתנהלות זו פירושה חתירה תחת עקרון סופיות הדיון ותגרום להשחתת זמן שיפוטי לשווא." (עפ"ת (מחוזי חי') 10502-04-18 **שירן בר טוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.05.2018), כב' השופט אברהים בולוס).

בענייננו, ב"כ המבקש לא טען לשינוי נסיבות משמעותי אשר בעקבותיו ביקש לדון מחדש בבקשה המקורית, וכל שטען הוא, כי מתבקש להורות על קביעת דיון בבקשה, לפנים משורת הדין, על מנת שיתאפשר להגנה לקבל את הסכמת התביעה לבקשה.

סבורני, כי טענה זו אינה נכנסת בגדר אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן אשר בגדרם בית המשפט יכול לשוב ולעיין בהחלטתו; שהרי לא היתה כל מניעה לצרף לבקשה המקורית את תגובת המשיבה; והדברים מקבלים משנה תוקף שעה שב"כ המבקש ביקש להורות על מתן החלטה בהעדר תגובה; ובנסיבות אלה, קבלת הבקשה לקביעת מועד דיון בבקשה המקורית, חותרת תחת עקרון סופיות הדיון, ודינה להידחות.

מעבר לצורך יצוין, כי לא זו בלבד שהבקשה נוגדת את סדרי הדיון, אלא גם מבחינה עניינית על פי הלכת בית המשפט העליון, "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר" (רע"פ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**); וכפי שנקבע בפסיקה, על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק דין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו (כפי שנעשה בענייננו). ראו גם ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009).

בענייננו, כפי שפורט בהחלטתי מיום 29.11.19, סברתי כי דין הבקשה להידחות על בסיס החומר הקיים, ולא מתקיימות הנסיבות החריגות שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר, אשר יצדיקו לזמן את הצדדים לדיון בבקשה; ואין כל הצדקה לקיים דיון במעמד הצדדים על מנת שיתאפשר להגנה לשכנע את המשיבה להגיע להסכמות לגוף העניין.

בכלל נסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תש"פ, 26 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.